

HET MUIZENHUIS

SAM EN JULIA



Bedacht door *Karina Schaapman*

Gefotografeerd door *Ton Bouwer*



Sam en Julia

Sam en Julia wonen in het Muizenhuis, een wereld op zich. Julia woont zeshoog-middenachter. Ze woont daar samen met haar moeder in een heel klein kamertje. Ze heeft geen vader, geen broertjes en zusjes en geen opa en oma. Julia is supernieuwsgierig en reuze-eigenwijs. Ze houdt niet van saai en zodra ze zich verveelt, gaat ze naar buiten. Op avontuur. Met haar vriendje Sam.

Sam woont middenvoor in het Muizenhuis. Hij woont daar met zijn vader, moeder, broertjes en zusjes. Hij heeft twee opa's en twee oma's en heel veel ooms en tantes. Sam is superverlegen en reuzebraaf. Als hij met Julia is, doet hij dingen die hij anders nooit zou durven. Wat Sam te veel heeft, heeft Julia te weinig en andersom. Ze zijn de allerbeste vrienden en delen alles samen.





De geheime hut

Onder de brede trap in het trappenhuis hebben Sam en Julia een geheime hut gebouwd. Niemand weet ervan en als ze in de hut zitten, kan niemand ze zien. Overdag is het druk in het trappenhuis. De muizen rennen de trappen op en af. De een doet boodschappen, de ander gaat richting werk. Het is altijd schemerdonker in het trappenhuis, maar als er iemand de brede trap op loopt, springt er vanzelf een lampje aan. Dat lampje geeft precies tien tellen licht: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 en dan floept het weer uit.

Op zondag is het stil in het trappenhuis, want dan werken de muizen niet en zijn de winkels gesloten. Sam en Julia spelen dan urenlang onder de trap. Een poosje geleden heeft Julia een houten kistje gevonden. En Sam heeft een losse plank in de vloer van de hut ontdekt. Julia heeft de plank weggetrokken en het gat eronder dieper gemaakt. Nu past het kistje er precies in. Als ze de plank weer over het gat heen leggen, ziet niemand er iets van. Op het kistje zit een slot. De sleutel die op dat slot past, bewaart Sam in zijn kamer, zodat hij niet zoekraakt. Alleen Julia en Sam weten waar de sleutel ligt. Ze bewaren al hun geheimen in het kistje.



De voddenboer

Een keer per week loopt de voddenboer met een kar langs de huizen en zamelt hij kleding, oud papier en oud ijzer in. Hij roept dan luidkeels: 'Vodde, vodde! Wie heeft er nog vodde?' Daarom noemt iedereen hem de voddenboer. Sam en Julia gaan bij hem op bezoek. Hij kan altijd wel wat hulp gebruiken met het uitzoeken van de vodden. Klop, klop, klop. Julia klopt op de deur. Niemand doet open. Boink, boink, boink! Julia bonst wat harder op de deur.

'Kom mee, hij is niet thuis,' zegt Sam.

Bonk, Bonk, Bonk!!!

Julia bonst nu keihard. Zo hard, dat de deur ervan openvliegt.

'Hallo?' roept Julia. Niemand antwoordt.

'Kom, we gaan kijken,' zegt Julia. Ze klimt op een hoge berg oud papier. Sam blijft in de deuropening staan. Hij hoort voetstappen.

Daar is de voddenboer. Julia ziet hem nu ook.

'Hallo, ik zit hier!' roept Julia. De voddenboer kijkt omhoog.

'Ha, Juul en Sammie, dat is toevallig! Ik zocht jullie. Willen jullie mij helpen? Ik heb een kar vol vodden opgehaald.'

Dat willen Sam en Julia wel.

'Juul, leg jij de stoffen daar maar neer,' zegt de voddenboer. 'En Sammie, het papier kan op de stapel. Dan leg ik het ijzer hier.'

Na een uurtje zijn ze klaar en krijgen ze vijftwintig cent voor het helpen.

'Alsjeblieft: een heitje voor het karweitje,' zegt de voddenboer.

'Tot de volgende keer!'



